

Sipoonkorven kävijätutkimuksen satoa

Metsähallitus keräsi kävijätutkimuksen aineiston Sipoonkorvessa kesäkaudella 28.4.2009–29.10.2009. Tutkimuksen aikana saatiin yhteensä 267 vastausta.

Pääkaupunkiseudun ja etenkin sen itäisten osien asukkaille Sipoonkorpi on merkittävä lähivirkistys- ja luontoliikuntakohde. Yhteensä 95 % vastanneista oli kotoisin lähialueelta: Vantaalta (51 %), Helsingistä (35 %), Sipoosta (5 %) tai Keravalta (4 %). Kaikki kyselyyn vastanneet olivat Suomesta.

Sipoonkorvessa käy likimain yhtä paljon miehiä ja naisia. Suurin kävijäryhmä olivat 45–54-vuotiaat sekä miehissä että naisissa. Vastanneilla oli useimmiten ylempi yliopisto- tai korkeakoulututkinto tai opistotasoinen tutkinto.

Sipoonkorpeen tultiin tyypillisesti oman perheen kanssa. Reilu neljäsosa kävijöistä liikkui yksinään. Perheen lisäksi ulkoiltiin lähinnä ystävien kanssa. Lähes kaikille kävijöille Sipoonkorpi oli matkan pääkohde. Suosituimmat aktiviteetit olivat sienestys, marjastus, kävely, koiran kanssa ulkoilu ja eväsretkeily. Tärkeimmät syyt käynnille Sipoonkorvessa olivat luonnon kokeminen, rentoutuminen, henkinen hyvinvointi sekä pääsy pois melusta ja saasteista.

Sipoonkorven virkistyskäyttö on luonteeltaan päiväkäyttöä ja käyntikerta kestää keskimäärin hieman alle kolme tuntia. Loppukesän ja alkusyksyn viikonloput olivat vilkkainta sesonkia Sipoonkorvessa: silloin sienestäjien ja marjastajien autot kansoittivat Knutersintietä ja kaikkia virallisia ja epävirallisia pysäköintipaikkoja tungokseksi asti.

Lyhyehköstä etäisyydestä huolimatta suurin osa sijaintikunnissa asuvista kävijöistä saapui paikalle autolla eikä yksikään kävijä saapunut julkisilla kulkuneuvoilla. Osaan Sipoonkorpea ei pääse mielekkäästi bussilla ja osaan on kohtuullinen yhteys, mutta monelta pysäkiltä on pitkä kävely retken lähtöpaikalle. Joukkoliikennettä olisikin hyödyllistä kehittää, jotta se palvelisi paremmin ulkoilijoita ja lisäisi Sipoonkorven saavutettavuutta. Julkisen liikenteen kehittäminen helpottaisi myös sesonkihuippujen pysäköintipaikkapulaa.

Suosituin alue oli Sipoonkorven länsiosa eli Bisajärven alue, jota rajaa idän puolella Knutersintie. Alueeseen kuuluivat myös Viirilä ja Kalkkiruukin luontopolku ympäristöineen. Vilkasta käyttöä selittää muun muassa ulkoilureittiyhteys Kuusijärvelle ja alueen länsilaidalla sijaitsevat asuinalueet. Suosituksen Kuusijärven ulkoilualan ja -keskuksen palveluita ja reittejä olisikin perusteltua hyödyntää Sipoonkorven hoidon ja käytön suunnittelussa, samoin Hakunilan urheilupuiston.

Sipoonkorvella ei toistaiseksi ole juurikaan paikallistaloudellista vaikutusta: kävijöiden rahankäytön kokonaistulovaikutus vuonna 2009 oli 37 000 euroa ja työllisyysvaikutuksia ei syntynyt. Esimerkiksi Nuuksion kansallispuiston kokonaistulovaikutus oli 1,6 miljoonaa euroa ja työllisyysvaikutus 13 henkilötyövuotta.

Kävijät kannattavat Sipoonkorven kansallispuiston perustamista valtion maille. Vastaaajista 73 % oli ehdotuksen kannalla ja vain 6 % sitä vastaan. Avoimissa vastauksissa kansallispuiston tuoman aseman perusteltiin suojelevan aluetta rakentamispaineilta, turvaavan yhtenäisen metsämantereen ja sen arvokkaan luonnon säilymisen sekä nostavan alueen arvostusta. Sipoonkorpi nähdään sijaintinsa puolesta erittäin tärkeänä virkistysalueena pääkaupunkiseudun asukkaille. Moni toivoikin Nuuksion rinnalle toista kansallispuistoa pääkaupunkiseudulle.

Kävijöistä 58 % toivoo, että Sipoonkorpea kehitetään tulevaisuudessa virkistysalueena ja sen palvelutarjontaa lisätään. Toisaalta joka neljäs kävijä pitää nykytilaa sopivana ja vastustaa esimerkiksi reittien, opasteiden ja rakenteiden lisäämistä. Palvelurakenteiden lisäämistä kannattavista kävijöistäkin moni korostaa, että rakentamisen tulisi olla maltillista. Palautteissa nousi esiin alueen kävijämäärien kasvu ja huoli sen mukana tulevista ongelmista: oman rauhan häviäminen, roskaantuminen ja maaston kuluminen. Sipoonkorven viehätys perustuu monen kävijän mielestä siihen, ettei siellä ole merkittyjä reittejä ja laajaa palveluvarustusta, jolloin se tarjoaa omaa rauhaa arvostavalle omatoimiretkelijälle hyvät puitteet.

<http://julkaisut.metsa.fi/julkaisut/pdf/luo/b126.pdf>